

Чому рекламні нав'язування послуг від посередників, без яких українець може обійтись - нерідко зайві

Кривава війна в Україні, від якої до країн Європейського Союзу втекли мільйони українців - "працевлаштувала" цілу низку "фахівців", починаючи з активізації перевізників й фірмочок з "переказу коштів додому" та "виготовлення" нотаріальних "доручень" й інших "документів дійсних на Україні" аж до персональних агентур з працевлаштування та різних "шкіл" і "студій", які пропонують посередництво при "поступленні" до європейських вишів... "на бюджет".

Логічно, що біженців з України можуть цікавити, практично, всі вище перераховані питання, відповіді на які дозволять приймати вірні рішення, уникати неприємних ситуацій та заощаджувати немало коштів. Однак, сьогодні зупинимось на рекламних "пропозиціях" стосовно отримання вищої освіти в Чеській республіці.

Насамперед варто знати, що отримання освіти в Чехії, включаючи й вузівське – безкоштовне, в тому числі й для іноземців, які звичайно легально перебувають в країні. Умова безоплатного отримання освіти одна - навчання відбувається на чеській мові. А от отримання знань іноземною мовою (яка може бути "рідною" для іноземця) - платне.

Через це, практично при кожному державному університеті існують курси чеської мови, які можна прирівняти до підготовчих курсів. Враховуючи то факт, що схожість чеської та української мов становить близько 65-68%, середньостатистичний іноземець, особливо слов'янської народності, менше як за один рік, непогано опановує чеську мову.

Сьогодні, в Чеській Республіці існує 25 державних вузів і два державні університети а також більша кількість приватних вишів. Згідно статистики, на кінець 2022 року у вишах Чехії навчалось 304,5 тис. осіб. Найбільше студентів було в Карловому університеті в Празі (51 тис.), Університеті Масарика в Брно (32 тис.) та Університеті Палацького в Оломоуці (23 тис.). При цьому, кількість іноземців в університетах Чехії, за останні 10 років постійно зростає, в середньому на 3%. Загалом у 2022 році у вузах навчалось 54 770 іноземців зі 166 різними громадянствами. Частка іноземців у загальній кількості студентів університетів у 2022 році наблизиться до однієї п'ятої порівняно з однією десятою десять років тому.

Однак, повернемося до реклами, які по соціальних мережах - пропонують посередництво при "поступленні" до європейських вишів "на бюджет", без яких українець може обійтись, особливо, якщо мрія про європейську освіту "розбивається" в кількатисячну "калькуляцію" євро за "послуги". Для прикладу візьмемо той же Карлів університет у Празі. Саме з початку російсько-української війни цей вуз, на своїй Інтернет-сторінці пропонує для абітурієнтів умови вступу... українською - <https://cuni.cz/UK-12003.html>.

Крім того, при вузі діє цілий Інститут мови та професійної підготовки Карлового університету (ÚJOP UK), який слугує ще й як підготовче відділення, причому, для українців - безкоштовно (за умови отримання статусу "freemover") - <https://ujop.cuni.cz/UJOP-1.html>. Вищевказані курси визнаються всіма вишами Чехії, проте не є обов'язковими для іноземців, що поступають. При цьому підготовчі курси при Карловому університеті в Празі тривають один рік, де іноземці вивчають чеську мову та історію Чехії. Крім того, такі курси можуть бути організовані й по інших містах Чехії, для зручності для абітурієнтів. Якщо ж українець поступає до іншого вузу, то варто скористатись Курсами чеської мови для іноземців у Празі (сайт має й українськомовну версію) - <https://metropolevsech.eu/ua/potrebuji-resit/vzdelavani-a-nostrifikace-diplomu/kurzy-ceskeho-jazyka/>.

Цікаво, що для підтвердження отриманої абітурієнтом з України попередньої вищої чи середньої освіти (до приймальної комісії), необхідно надати відповідні документи (як-то завірену копію диплому) але, якщо у вас не вистачає будь-якого з документів, достатньо надати афідевіт (čestné prohlášení – це коли абітурієнт чесно, від руки напише "документ", за який нестиме відповідальність).

Висновок - простий: не варто витратитись на посередників, "послуги" яких закінчуються "порадами" за ваші ж кошти, причому в розмірі кількох тисяч євро. Адже, "фахівці", як правило – не організують курсів, не приймають абітурієнтів, не здійснюють нострифікацій, не "роблять" віз, не надають статусів й так далі. Через це, розібратись самому розумніше, дешевше і корисніше.